

גם השמלות עוברות מטמורפוזה יסודית. הקו החשוב הוא שימלת-חולצה ושימלת אוהל, במיוחד בחלק של החציית, כפי שהציגה סוניה רקייאל. הבריס, ששוב מחזירים אותנו לסרט זיכרונות מאפריקה הם בגווני חומים

שאנל מעצב-האופנה, לאגרפלד, עיצב את הג'קט בכחול כהה מכותנה צינורית, מעל מיכנסיים רחבים, מבד ויסקוזה-ג'ורג'ט בסיגנון מיכנסי-מלחים. החולצה הלבנה עשויה מכותנת פיקה.

שאנל לאגרפלד נשאר נאמן למראה שאנל, בשרי מלת-ערב ארוכה ממשי ג'ורג'ט.

שרוטי ג'קט רקום ממשי אורגנזה בצבע כחול ולבן, מעל למיכנסיים מודפסים.

חמים ובגווני ירוקים, המתאימים יר תר לצבעי הסתיו. מראה שתמיד יש לו תפקיד חשוב באביב הוא מראה המלחים. גם באביב 1989 הוא מופיע. צווארונים רחבים אצל שאנל, כפתורי-זהב אצל קלואי. בניגוד לביגוד הפשוט והארצי, נרי אה האיפור דראמתי מאוד. הרגש הוא על עיניים שחורות ושפתיים אדומות. דיוך אף משתמש בריסים מלאכותיים.

מונטנה חולצה ממשי ג'ורג'ט בצבע שנהב ב-עלת צווארון ארוך, שרוולי קימונו, ומיכנסיים בעלי צבע תואם.

דיוך שימלת חולצה משובצת בצבע הלילך בעלת רכיסה כפולה, צווארון רחב, כתפיים שמוטות ומכפלת המגיעה לקרסול (למעלה). סוודר פסים ומיכנסי ברמודה בעיצוב סוניה רקייאל (מימין).

גיל דוארין שימלת כותנה/סטן מודפם-סת בחרדל וכחול (למעלה). סוודר פסים באדום ולבן. עיצוב: סייט-בון (מימין).